

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Čuhelové, Ph.D., a soudců Mgr. Ivy Krejčířové a JUDr. Michala Ryšky ve věci

žalobkyně: a) **UNISTAV CONSTRUCTION a.s.**, IČO 03902447
sídlem Příkop 838/6, 602 00 Brno
zastoupená advokátkou JUDr. Zuzanou Fědorovou
sídlem Kamenná 740/32, 639 00 Brno

b) **KOMFORT, a.s.**, IČO 25524241
sídlem Křenová 478/72, 602 00 Brno
zastoupená advokátkou JUDr. Lenkou Štěpánkovou
sídlem Křenová 478/72, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **statutární město Brno**, IČO 44992785
sídlem Dominikánské náměstí 196/1, 601 67 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Černým
sídlem Jakubské náměstí 1, 602 00 Brno

o zaplacení 1 501 500 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 4. listopadu 2021, č. j. 44 C 146/2020-129,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se v I., II., V. a VI. výroku **potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni a) do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám její zástupkyně na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 28 950 Kč.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám její zástupkyně na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 35 029,50 Kč.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni a) částku 750 750 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 17. 4. 2020 do zaplacení (I. výrok), dále žalobkyni b) částku 750 750 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od 17. 4. 2020 do zaplacení (II. výrok), žalobu zamítl ohledně požadovaného úroku z prodlení z žalované částky za 16. 4. 2020 (III. a IV. výrok) a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyním náklady řízení (V. a VI. výrok).
2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání, v němž zopakoval argumentaci učiněnou již před soudem prvního stupně, nesouhlasil s tím, jak po právní stránce věc hodnotil soud prvního stupně, měl zato, že veškeré povinnosti dle zákona o registru smluv řádně splnil, když vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně založily dne 31. 10. 2017 společnost bez právní subjektivity s názvem Společnost pro Sýpku, a to za účelem předložení nabídky a provedení díla na veřejnou zakázku, kdy dne 12. 1. 2018 žalobkyně uzavřely s žalovaným smlouvu o dílo na tuto veřejnou zakázku. Zdůraznil, že žalobkyně a) byla uvedena jako tzv. vedoucí společník s právem zastupovat společníky vůči zadavateli a třetím osobám. Ohledně ocenění soupisu prací uvedl, že tato příloha smlouvy spadá pod výjimku § 3 odst. 2 písm. b) zákona o registru smluv, kterou není potřeba zveřejňovat. Zdůraznil, že dle ust. § 5 odst. 7 zákona o registru smluv odstranil nedostatky v zákonem stanovené lhůtě, kdy počátek běhu této lhůty nelze určit pouze na základě vyjádření právního názoru smluvní strany a výraz „dozvěděla“ nelze vykládat striktně formalisticky. Žalovaný respektoval názor soudu prvního stupně a sjednal nápravu dle ust. § 7 odst. 2 písm. a) zákona o registru smluv, a proto není možné aplikovat ust. § 5 odst. 5 tohoto zákona. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
3. Žalobkyně a) navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného a s jeho odůvodněním se zcela ztotožnila.
4. Žalobkyně b) rovněž navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného, a i ona se zcela ztotožnila s jeho odůvodněním.
5. Odvolací soud podle obsahu odvolání dospěl k závěru, že žalovaný nenapadl zamítavé výroky III. a IV. rozsudku, když navíc žalovanému proti těmto výrokům nespovídá subjektivní právo podat odvolání, neboť v tomto rozsahu bylo rozhodnuto v jeho prospěch. Tyto výroky nebyly napadeny ani odvoláním žalobkyň a jsou pravomocné.
6. Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání žalovaného bylo podáno k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o.s.ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o.s.ř.), bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), v souladu s ustanovením § 212 a 212a odst. 1 o.s.ř. přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení mu předcházející v rozsahu napadeném odvoláním i nad rámec odvolacích námitek, a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
7. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobou podanou u soudu prvního stupně dne 3. 8. 2020 se žalobkyně domáhaly vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému zaplatit každé z nich částku 750 000 Kč s příslušenstvím. Uvedly, že na základě smlouvy o společnosti ze dne 31. 10. 2017 založily společnost bez právní subjektivity s názvem Společnost pro Sýpku za účelem vypracování a předložení společné nabídky pro veřejnou stavební zakázku na postavení díla s názvem Novostavba mateřské školy na ulici Sýpka 26a, jejímž zadavatelem je žalovaný a pro případ úspěchu ve výběrovém řízení by následně provedly dílo v souladu s veřejnou zakázkou, což se stalo a žalobkyně uzavřely s žalovaným dne 12. 1. 2018 (ve smlouvě chybně uvedeno 12. 1. 2017) smlouvu o zhotovení stavby, na základě které se zavázaly pro žalovaného jako objednatele provést blíže specifikovanou stavební zakázku, kdy cena díla činila 44 340 174,84 Kč bez DPH. Lhůta ke zhotovení díla byla 18. 9. 2018. V průběhu stavby strany řešily celou řadu problémů a docházelo ke změnám předmětu plnění

smlouvy, kdy tento proces přesně popsaly. V důsledku těchto změn nebyly žalobkyně schopny zhotovit dílo včas, nikoli však svojí vinou, žalovaný však odmítl uzavřít dodatek č. 3, jehož předmětem by byla změna termínu dokončení díla, avšak přislíbil, že dílo převezme a nedokončené práce budou řešeny jako nedodělky a vady, což se následně stalo a žalovaný dne 19. 9. 2018 dílo převzal, o čemž byl vyhotoven předávací protokol, jehož přílohou byl seznam vad a nedodělků. Následně nastala atypická situace, kdy sice byl sepsán předávací protokol, avšak žalovaný vznášel další požadavky a projednávaly se nové změnové listy. Žalobkyně chtěly nepřehlednou situaci napravit a snažily se vyvolat společné jednání, na což žalovaný nepřistoupil a dne 21. 2. 2019 je vyzval k úhradě smluvní pokuty ve výši 13 555 601,41 Kč za prodlení s dokončením stavby ve sjednané lhůtě celkem za 100 kalendářních dní prodlení dle čl. XIII. odst. 2 písm. c) smlouvy, s čímž žalobkyně nesouhlasily a tento nárok odmítly. Žalovaný následně písemně vyzval dne 26. 4. 2019 Československou obchodní banku, a.s. (dál jen banka) k plnění z bankovní záruky za řádné dokončení č. PRAGGO0027064, kterou žalobkyně předaly žalovanému v souladu s článkem XIII. odst. 6 smlouvy, kdy záruční listy na banku obsahovaly písemné prohlášení banky, že uspokojí nároky žalovaného do částky 1 500 000 Kč, pokud žalobkyně nedokončí dílo řádně ve sjednané lhůtě. Banka žalovanému uvedenou částku dne 7. 5. 2019 vyplatila, když každé z žalobkyň strhla z jejich účtů částku 750 000 Kč a dále poplatek 750 Kč za uplatnění bankovní garance. Žalobkyně považují požadavek žalovaného za neoprávněný, což podrobně vysvětlily. Měly zato, že ujednání o smluvní pokutě je neplatné za neurčitost, jednotlivými změnovými listy a následným dodatkem č. 3 byly sjednány samostatné lhůty pro dokončení a předání dílčích částí díla, dále namítaly, že nebyla sjednána lhůta pro dokončení a předání stavby. Poukázaly rovněž na skutečnost, že smlouva je absolutně neplatná, neboť tato měla být dne 12. 1. 2018 zaslána žalovaným k uveřejnění v registru smluv dle zákona č. 340/2015 Sb., avšak žalovaný se při zveřejňování této smlouvy dopustil několika chyb, v důsledku čehož je smlouva neplatná, neboť žalovaný nesprávně vyplnil metadata sloužící k identifikaci smluvních stran, když jako smluvní strana je uvedena pouze žalobkyně a), dále nebyla uvedena příloha č. 1, oceněný soupis prací, v souladu s ust. § 7 odst. 1 zákona o registru smluv pak byla zrušena smlouva od počátku.

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, navrhl její zamítnutí, potvrdil, že mezi účastníky byla dne 12. 1. 2018 uzavřena smlouva o zhotovení blíže konkretizované stavby, kdy dílo mělo být předáno do 18. 9. 2018, což se nestalo z důvodu prodlení na straně žalobkyň, v důsledku čehož žalovanému vznikl nárok na zaplacení smluvní pokuty, kdy ujednání o smluvní pokutě považoval za zcela určité a srozumitelné, a proto byl oprávněn uplatnit bankovní záruku u banky na částku 1 500 000 Kč. Ohledně námítky týkající se nesprávného uveřejnění smlouvy v registru smluv uvedl, že dle smlouvy byl za žalobkyni b) oprávněn podepsat smlouvu vedoucí společník, kterým je žalobkyně a), což plně odpovídá metadatům vloženým do systému registru smluv. Domníval se, že takové pochybení nezpůsobuje absolutní neplatnost smlouvy dle § 588 o.z., neboť eventuální drobné porušení zákona o registru smluv zjevně nenarušuje veřejný pořádek, ani nejde o jednání proti smyslu zákona o registru smluv a odkázal na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 87/04 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 4831/2010. Dále upozornil na § 87 odst. 1 o.z., podle něhož sám způsobil neplatnost právního jednání, nemá právo neplatnost namítnout nebo z takového jednání uplatnit pro sebe výhodu. Ohledně neuveřejnění přílohy č. 1 ke smlouvě se žalovaný domníval, že se jedná o výjimku z povinnosti uveřejnění v registru smluv dle § 3 odst. 2 písm. b) zákona o registru smluv.
9. Soud rozhodl napadeným rozsudkem, když dospěl k závěru, že strany mezi sebou uzavřely smlouvu o zhotovení stavby a zařízení dalších záležitostí dne 12. 1. 2018, která podléhala uveřejnění v registru smluv a tuto povinnost měl žalovaný, který však tuto povinnost nesplnil řádně, neboť v metadatach v registru smluv byly nesprávně identifikovány smluvní strany, když jako smluvní strana nebyla uvedena žalobkyně b). Na této skutečnosti nemění ani to, že za žalobkyni b) smlouvu na základě plné moci podepsala žalobkyně a). Uvedené pochybení při uveřejnění

v registru smluv považoval soud prvního stupně za zásadní, neboť byla podstatným způsobem ztížena kontrola veřejnosti dle smluvní strany. Taková situace má za následek dle § 5 odst. 5 zákona o registru smluv právní fikci, že se smlouva nepovažuje za uveřejněnou prostřednictvím registru smluv, což dle § 7 odst. 1 zákona o registru smluv má za následek, že smlouva, která nebyla uveřejněna prostřednictvím registru smluv ani do 3 měsíců ode dne, kdy byla uzavřena, je zrušena od počátku. Stejný nedostatek jako u samotné smlouvy se týkal i dodatku č. 1 až 4. I neuveřejnění přílohy č. 1 ke smlouvě – „Oceněný soupis prací“ v řádné lhůtě (když k uveřejnění došlo až dodatečně dne 29. 11. 2018) považoval za pochybení zásadní, v důsledku kterého rovněž došlo ke zrušení smlouvy o zhotovení stavby od samého počátku. Skutečnost, že žalovaný doplnil chybějící přílohu č. 1 do registru smluv dne 29. 11. 2018, na tomto závěru ničeho nemění, neboť žalovaný přes výzvu soudu neunesl břemeno tvrzení ani důkazní ohledně časového údaje o tom, kdy se dozvěděl, že v registru není uvedena příloha č. 1. Dále poukázal na to, že ust. § 579 odst. 1 o.z. se při porušení zákona o registru smluv a zrušení smlouvy od počátku nepoužije a zdůraznil, že to byl žalovaný, kdo způsobil porušení zákona o registru smluv, které vedlo ke zrušení smlouvy od počátku. Jelikož smlouva byla zrušena od počátku, nemohlo žalovanému vzniknout právo na zaplacení smluvní pokuty, a proto i bankovní záruka (750 000 Kč z účtu každé žalobkyně) byla stržena z bankovních účtů žalobkyň neoprávněně, proto žalobě vyhověl, kdy dospěl k závěru, že žalovaný se na úkor žalobkyň bezdůvodně obohatil, navíc v důsledku neoprávněného uplatnění bankovní záruky vznikla každé z žalobkyň škoda ve výši 750 Kč, která je představována poplatkem za uplatnění bankovní záruky, který byl stržen každé z žalobkyň.

10. Podle § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 340/2015 Sb. (dále jen zákon o registru smluv) se prostřednictvím registru smluv povinně uveřejňuje soukromoprávní smlouva, jakož i smlouva o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, jejíž stranou je územní samosprávný celek, včetně městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města nebo městské části hlavního města Prahy.
11. Podle § 3 odst. 2 písm. b) zákona o registru smluv se povinnost uveřejnit prostřednictvím registru smluv nevztahuje na technickou předlohu, návod, výkres, projektovou dokumentaci, model, způsob výpočtu jednotkových cen, vzor a výpočet.
12. Podle § 5 odst. 1 zákona o registru smluv uveřejněním smlouvy prostřednictvím registru smluv se rozumí vložení elektronického obrazu textového obsahu smlouvy v otevřeném a strojově čitelném formátu a rovněž metadat podle odstavce 5 do registru smluv. Podle odst. 5 cit. ust. smlouva, která nebyla uveřejněna způsobem uvedeným v odstavci 1 nebo jejíž metadata neobsahují a) identifikaci smluvních stran, b) vymezení předmětu smlouvy, c) cenu, a pokud ji smlouva neobsahuje, hodnotu předmětu smlouvy, lze-li ji určit, d) datum uzavření smlouvy, se nepovažuje za uveřejněnou prostřednictvím registru smluv.
13. Podle § 6 odst. 1 zákona o registru smluv smlouva, na niž se vztahuje povinnost uveřejnění prostřednictvím registru smluv, nabývá účinnosti nejdříve dnem uveřejnění.
14. Podle § 7 odst. 1 zákona o registru smluv nebyla-li smlouva, na niž se vztahuje povinnost uveřejnění prostřednictvím registru smluv, uveřejněna prostřednictvím registru smluv ani do 3 měsíců ode dne, kdy byla uzavřena, platí, že je zrušena od počátku. Podle odst. 2 cit. ust. odstavec 1 se nepoužije, pokud nebyla prostřednictvím registru smluv uveřejněna pouze část smlouvy nebo byla nesprávně vyloučena z uveřejnění metadata z důvodu ochrany obchodního tajemství postupem podle § 5 odst. 6, a) provede-li osoba uvedená v § 2 odst. 1 nebo jiná smluvní strana opravu podle § 5 odst. 7, jíž bude dosaženo uveřejnění souladného s tímto zákonem, ve lhůtě do 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděla o tom, že uveřejnění není souladné s tímto zákonem, byla-li dosud v dobré víře, že uveřejnění je souladné s tímto zákonem, nebo b) uveřejní-li osoba uvedená v § 2 odst. 1 nebo jiná smluvní strana neuveřejněnou část smlouvy nebo dotčená metadata prostřednictvím registru smluv jako opravu podle § 5 odst. 7 do 30 dnů ode dne, kdy jí bylo

doručeno rozhodnutí nadřízeného orgánu nebo soudu, na jehož základě má být neuveřejněná část smlouvy nebo dotčená metadata poskytnuta podle předpisů upravujících svobodný přístup k informacím. Podle odst. 3 cit. ust. odstavec 1 se dále nepoužije, pokud nebyla prostřednictvím registru smluv uveřejněna smlouva, o níž je právnická osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. j) nebo m) v dobré víře, že splňuje podmínky podle § 3 odst. 2 písm. q). Dozví-li se právnická osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. j) nebo m) o tom, že neuveřejnění smlouvy podle věty první není v souladu s tímto zákonem, a není-li smlouva uveřejněna prostřednictvím registru smluv do 30 dnů, platí, že je zrušena od počátku. Podle odst. 4 cit. ust. jiná metadata než podle odstavce 2 lze opravit pouze ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy byla uzavřena smlouva, k níž se metadata vztahují; to neplatí pro opravu chyb v psaní nebo v počtech.

15. Mezi stranami bylo nesporné, že dne 12. 1. 2018 uzavřely smlouvu o zhotovení stavby a zařízení dalších záležitostí, na základě které se žalobkyně (jako zhotovitelé) zavázaly za sjednaných podmínek provést pro žalovaného (jako objednatele) dílo blíže specifikované v této smlouvě. Mezi stranami byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,2 % z ceny za zhotovení stavby bez DPH za porušení závazků dokončit a předat dílo ve sjednané lhůtě, a to za každý den prodlení. K zajištění řádného provedení a dokončení díla byla objednateli poskytnuta zhotoviteli bankovní záruka. Dále bylo sjednáno, že smlouva nabude platnosti dnem jejího podpisu oběma smluvními stranami a účinností dnem zveřejnění v registru smluv, kdy žalovaný byl subjektem, který měl povinnost zaslat smlouvu k uveřejnění. Přílohu č. 1 smlouvy tvořil oceněný soupis prací. Bylo nesporné, že smlouva byla zveřejněna v registru smluv dne 18. 1. 2018, avšak bez přílohy č. 1 a rovněž bez uvedení metadat jedné ze smluvních stran, a to žalobkyně b). Příloha č. 1 byla v registru smluv dodatečně uveřejněna dne 29. 11. 2018, nedostatek spočívající v absenci metadat obsahujících identifikaci žalobkyně b) jako smluvní strany smlouvy a dodatků 1 až 4 k této smlouvě, nebyl v registru smluv nikdy napraven. Rovněž nebylo mezi stranami sporné, že žalovaný uplatnil vůči žalobkyním smluvní pokutu ve výši 13 555 601,41 Kč, za porušení závazku předat dílo ve sjednané lhůtě, žalobkyně však smluvní pokutu nezaplatily, a proto žalovaný vyzval banku k plnění z bankovní záruky ve výši 1 500 000 Kč, kdy banka žalovanému tuto částku vyplatila dne 7. 5. 2019, podíl každé z žalobkyň na této částce byl 50 %, každé z žalobkyň byl v souvislosti s uplatněním bankovní záruky stržen bankou poplatek ve výši 750 Kč.
16. Sporné mezi stranami bylo, jaký následek má neuvedení žalobkyně b) jako smluvní strany smlouvy (včetně dodatků č. 1 - 4 k této smlouvě) v metadatech zveřejněných v registru smluv a uveřejnění přílohy č. 1 ke smlouvě v registru smlouvy až dne 29. 11. 2018.
17. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně založil své rozhodnutí na dostatečně zjištěném skutkovém stavu, na jehož základě učinil příslušné právní závěry, a současně ani řízení nezatížil procesními vadami, které by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Pro stručnost a výstižnost lze na skutkové závěry soudu prvního stupně a jeho posouzení věci po právní stránce plně odkázat. V této souvislosti je vhodné doplnit, že Ústavní soud i Evropský soud pro lidská práva zastávají shodně stanovisko, že soudům adresovaný závazek plynoucí z čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, "nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument" a že odvolací soud "se při zamítnutí odvolání v principu může omezit na převzetí odůvodnění nižšího soudu" (z mnoha srov. kupř. usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 31/12 ze dne 21. 12. 2012 s poukazem na rozsudek velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21. 1. 1999 ve věci Garcia Ruiz proti Španělsku).
18. Ke zdůraznění správnosti rozsudku soudu prvního stupně a vzhledem k potřebě vypořádat se s argumenty obsaženými v odvolání odvolací soud dále doplňuje následující.
19. Dle důvodové zprávy k zákonu č. 340/5015 Sb. je účelem ustanovení § 7 posílit právní jistotu a předcházet situacím, kdy strany smlouvu sice uzavřou, ale z nějakého nebudou mít zájem

na jejím uveřejnění. V takovém případě platí, že je smlouva zrušena od počátku. Tato konstrukce nutí smluvní strany k aktivnímu přístupu při uveřejňování smluv. Pokud dojde ke zrušení smlouvy, vzniknou z toho automaticky další zákonné následky, zejména v podobě bezdůvodného obohacení podle občanského zákoníku aj. Zákon o registru smluv obsahuje zvláštní právní úpravu neplatnosti smluv podléhajících uveřejnění v registru, kdy u těchto smluv je obligatorně vyžadována písemná forma a uveřejnění textového obsahu spolu s metadaty.

20. Ustanovení § 7 odst. 1 zákona o registru smluv obsahuje hmotněprávní tříměsíční prekluzivní lhůtu, po jejímž uplynutí nastává nevyvratitelná právní domněnka (část odborné praxe označovaná za právní fikci, což je však nepodstatné, neboť důsledky jsou v obou případech stejné), podle které se smlouva ruší od počátku. Ustanovení upravuje následek nezveřejnění smlouvy v souladu s požadavky, které stanovuje zákon o registru smluv. Konkrétní povaha tohoto následku by mohla být sporná, ale s ohledem na dikci zákona, je nutné dojít k závěru, že taková smlouva bude stížena absolutní neplatností ve smyslu § 588 o.z. Následkem nezveřejnění smlouvy předně nemůže být zdánlivost dle § 551 a násl. o.z. Zákonodárce v případě zdánlivosti volí formulaci, že se k právnímu jednání „nepřihlíží“ (srov. § 554, § 1195 odst. 3, § 1321 o.z. atd.). Oproti tomu zákon o registru smluv stanovuje, že se nezveřejněná smlouva „zrušuje od počátku.“ Tato formulace nevyjadřuje zdánlivost, tj. že se na smlouvu pohlíží jako by nikdy nevznikla, ale naopak skutečnost, že smlouva, předtím, než byla od počátku zrušena, platně vznikla a po nějakou dobu trvala. Vzhledem k tomu, že neplatnost smlouvy na základě § 7 odst. 1 zákona o registru smluv nastane přímo ze zákona, nejde ani o neplatnost relativní. Relativní neplatnost totiž slouží k ochraně zájmů smluvních stran, a proto nastává pouze v případě, že se jí některá ze stran dovolá, což by však bylo v rozporu s účelem zákona o registru smluv. Vzhledem k výše uvedenému je proto nutné dovodit, že následkem nezveřejnění smlouvy dle podmínek stanovených v zákoně o registru smluv je její absolutní neplatnost. Na soukromoprávní jednání by v souladu se zásadami, na nichž stojí občanský zákoník mělo být přednostně nahlíženo jako na platná, zákon o registru smluv však pro určitou množinu právních jednání stanovuje veřejnoprávní omezení v podobě povinnosti smlouvu zveřejnit. Uplatňování soukromého práva by sice mělo být nezávislé na uplatňování práva veřejného (§ 1 odst. 1 o.z.), zákon o registru smluv však tuto zásadu narušuje, a vyvolává následky i ze soukromoprávního hlediska.
21. V posuzované věci došlo k nesprávnému uveřejnění smlouvy a dodatků č. 1 až 4 k této smlouvě, když nebyla vyplněna všechna metadata vyžadovaná dle § 5 odst. 5 zákona o registru smluv a příloha č. 1 smlouvy byla uveřejněna až dne 29. 11. 2018, tedy více jak 10 měsíců po uzavření smlouvy. Tyto nedostatky mají v souladu s § 5 odst. 5 zákona o registru smluv za následek fikci neuveřejnění smlouvy. V případě chybně vyplněných metadat mohly být tyto nedostatky opraveny postupem dle § 5 odst. 7 zákona o registru smluv pouze do konce lhůty uvedené v § 7 odst. 1 zákona o registru smluv, v případě nesprávné aplikace výjimky § 5 odst. 6 zákona o registru smluv by nedostatky mohly být opraveny postupem dle § 7 odst. 2 zákona o registru smluv, který však v daném případě aplikovat nelze, neboť žalovaný není subjektem uvedeným v § 2 odst. 1 písm. e), j), k), l) nebo m) zákona o registru smluv. Chybné uveřejnění smlouvy a jejích příloh č. 1-4 spočívající v neuvedení žalobkyně b) jako smluvní strany nebylo navíc nikdy opraveno. Výjimku v § 7 odst. 2 zákona o registru smluv nelze aplikovat v případech, kdy dojde k nesprávnému uveřejnění metadat v § 5 odst. 5 písm. b) a d) zákona o registru smluv nebo kdy dojde k neuveřejnění metadat v § 5 odst. 5 písm. a) nebo c) zákona o registru smluv z jiného důvodu, než je ochrana obchodního tajemství právnických osob uvedených v § 5 odst. 6 zákona o registru smluv. Proto je třeba v daném případě aplikovat § 7 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 zákona o registru smluv a jelikož metadata nebyla opravena ve lhůtě tří měsíců ode dne uzavření smlouvy, došlo ke zrušení smlouvy od jejího počátku. Oceněný soupis prací ze dne 12. 1. 2018, který tvoří přílohu č. 1 smlouvy, nelze podřadit pod žádnou z výjimek uvedených v § 3 odst. 2 písm. b) zákona o registru smluv, měl být zveřejněn

spolu se smlouvou, pokud se tak stalo až dne 28. 11. 2018, stalo se tak opožděně, a i tento nedostatek by bez dalšího vedl k následkům spočívajícím ve zrušení smlouvy.

22. S ohledem na shora uvedené odvolací soud posoudil odvolání žalovaného jako nedůvodné a rozsudek soudu prvního stupně dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil, když žalovaný nesprávně uveřejnil smlouvu včetně přílohy č. 1 a dodatku č. 1 až 4 ke smlouvě a nápravu nesjednal v zákonem stanovené lhůtě, v důsledku čehož došlo ke zrušení smlouvy, proto je žalovaný povinen žalobkyním zaplatit žalované částky.
23. V souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. odvolací soud přiznal úspěšným žalobkyním náklady odvolacího řízení.
24. Žalobkyni a) byly přiznány náklady odvolacího řízení ve výši 28 950 Kč sestávající z odměny za dva úkony právní služby po 11 340 Kč [za vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu dne 17. 5. 2023 dle ust. § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. – dále jen AT] a dvou režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 AT) z náhrady za promeškaný čas ve výši 5 670 Kč za účast při jednání před odvolacím soudem dne 11. 1. 2023, které bylo odročeno bez projednání věci (§ 14 odst. 2 AT), když k náhradě za promeškaný čas nenáleží režijní paušál, jelikož se nejedná o úkon právní služby.
25. Žalobkyni b) byly přiznány náklady odvolacího řízení ve výši 35 029,50 Kč sestávající z odměny za dva úkony právní služby po 11 340 Kč [za vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu dne 17. 5. 2023 dle ust. § 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb. – dále jen AT] a dvou režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 4 AT) z náhrady za promeškaný čas ve výši 5 670 Kč za účast při jednání před odvolacím soudem dne 11. 1. 2023, které bylo odročeno bez projednání věci (§ 14 odst. 2 AT), když k náhradě za promeškaný čas nenáleží režijní paušál, jelikož se nejedná o úkon právní služby, dále z 21% DPH z odměny a náhrady dle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř., jelikož zástupkyně žalobkyně b) je plátkyní DPH ve výši 6 079,50 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné za předpokladu, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto vykonatelným rozhodnutím splněna dobrovolně, lze podat návrh na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Brno 17. května 2023

JUDr. Kateřina Čuhelová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu